

Referat despre Publius Cornelius Scipio Africanus si al doilea razboi punic

Al doilea razboi punic incepuse intr-un mod extrem de periculos pentru Roma, care se vedea, pentru prima data dupa razboaiele cu Pyrrhus, atacata la ea acasa. Scipio avea atunci numai 17 ani si, in calitate de tribun, participa, la Ticinus, la prima lupta contra ostilor cartagineze, aliate cu celtii transpadani (o armata consulara, comandata de tatal sau, consulul P.C. Scipio, si de fratele acestuia, trimis ulterior in zona ibera, incercase, tardiv insa, sa il opreasca pe Hannibal, pe apa Rhodamusuiui - astazi Rhon). Sub comanda tatalui sau, Scipio asista la un prim dezastru al ostilor romane, din care, cu greu, reusi sa-si salveze tatal grav ranit.

La putina vreme dupa infrangerea de la Ticinus, un alt dezastru militar roman - armatele reunite ale consulilor, de fapt, ceea ce reusise sa se salveze la Ticinus impreuna cu armata comandata de Tiberius Sempronius Longus, rechemat din Sicilia, fura zdrobite de puni la Trebia - produse deruta in lumea romana. Deruta se transforma in panica dupa infrangerea, din 22 iunie 217 i.e.n., a unei alte ostiri romane (30 000 de oameni), sub comanda lui Caius Flaminius, langa lacul Trasimenus, in Etruria, unde Hannibal, traversand campia mlastinoasa a fluviului Arno, considerata de netrecut, i-a surprins, pur si simplu, pe romani. Nici tactica de temporizare a lui Quintus Fabius Maximus, Cunctator (sovaieInicul), ales in graba dictator, in ciuda unor succese initiale, mai ales pe planul jenerarii logistice a cartaginezilor, nici victoriile din Peninsula Iberica ale fratilor Scipio (cea din 217 i.e.n., a lui Cnaeus Cornelius Scipio Calvus, in lupta navala de la gurile Ebrului, cea din 215 i.e.n., de la Ibera, a lui Publius Cornelius Scipio, in contra fratelui lui Hannibal, Hasdrubal), nu reusira sa stinga spaima Romei. Intr-atat de mare era aceasta, incat Roma ridica o armata uriasa, de 86 000 de osteni, renuntand la tactica prudenta si, totodata, eficienta, a lui Q.F. Maximus.

In continuare tribun militar, pus sub comanda consulilor Lucius Aemilius Paulus (adept al lui Cunctator) si Caius Terentius Varro, in "marea armata", Scipio dovedi, in lupta catastrofală de la Cannae, din 2 august 216 i.e.n., un sange rece neobisnuit varstei sale (avea 19 ani). Astfel, armata romana, mai bine zis resturile ei (in lupta pierisera 56 000 de osteni, iar alti 18 000 cazusera prizonieri), ramasa de izbeliste prin moartea lui L. Aemilius Paulus si fuga lui C. Terentius Varro, isi gasi comandant in tanarul Scipio, care reusi sa o opreasca din fuga precipitata si sa restabileasca ordinea.

Calitatile sale militare, dovedite pe campurile de lupta, precum si cele de organizator si comandant, relevate de comportarea sa la Ticinus si la Cannae, determinara numirea sa, in 210 i.e.n., dupa moartea, la distanta de o luna, a fratilor Cnaeus si Publius Cornelius Scipio (in luptele din 211 i.e.n., din Peninsula Iberica, contra lui Hasdrubal si a lui Mago, cel mai tanar frate a lui Hannibal), in calitate de proconsul in Peninsula Iberica. Procedura, cu toate ca pana atunci unica in analele romane - nimeni nu mai fusese investit cu imperium proconsular fara sa fi fost inainte magistrat - nu provoca, deci, uimire la Roma, ci numai invidie, relevata, insa, mult mai tarziu.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

In Peninsula Iberica, Scipio beneficia de o buna pozitie militara, datorata, mai ales, cuceririi, in 212 i.e.n., de catre tatal si unchiul sau, a orasului Saguntum. De fapt, si in Peninsula italiana si Sicilia, in ciuda victoriilor lui Hannibal, a tradarii unor orase, cum s-a intamplat cu Capua - 216 i.e.n., Syracuse - in 215 i.e.n., cand, dupa moartea lui Hieron al II-lea, la conducerea cetatii accede Hieronymus, Locrii si Crotona - in 215 i.e.n., Tarent - 213 i.e.n., Heraclea, Metapont, Thurii - 212 i.e.n., precum si in ciuda solicitarii fortelor romane in Grecia - in cadrul primului razboi macedonean, desfasurat intre 215- 205 i.e.n. si incheiat printr-o pace pe baza statu-quo-ului la Phoinike, Roma isi intareste considerabil pozitiile. Aceasta conduce la victorii romane decisive, cum a fost cea din primavara lui 211 i.e.n., din Sicilia a lui M. Claudius Marcellus, care cucereste Syracuse (in timpul jefuirii orasului este ucis Arhimede), sau cea din 210 i.e.n., care se soldeaza cu cucerirea Agrigentumului, ceea ce face sa se prabuseasca coalitia siciliana antiromana.

Scipio a inteles ca, intr-un atare context al evolutiei razboiului cu punii, numai succesul - si nu oricare, ci unul rapid - poate spulbera murmurele, chiar pozitiile potrivnice provocate la Roma de numirea sa. Astfel ca ataca, in 209 i.e.n., fundamentul puterii punice in Peninsula Iberica: Carthago Nova, cu toate ca fortificatiile cetatii o faceau, aparent, inexpugnabila. Folosind o tehnica de comando, Scipio isi strecura centuriile in spatiul evacuat de ape in timpul refluxului, caderea cetatii avand un mare rasunet in Roma si efect notabil in desfasurarea celui de-al doilea razboi punic. In anul urmator, la Baecula, o noua victorie, chiar asupra ostilor comandate de Hasdrubal, face sa-i creasca prestigiul, pe plan militar. Victoria romana de la Baecula nu-l impiedica pe Hasdrubal sa intervina in Peninsula Apennina, incercand sa-si ajute fratele. (Dealtfel, armata lui Hasdrubal este nimicita pe apa Metaurusului, in centrul peninsulei, de o armata romana comandata de consulul L. Salinator; chiar Hasdrubal pierde in lupta.) In fine, in 206 i.e.n., prin victoria de la Ilipa si intemeierea coloniei Ralica, Scipio spulbera dominatia Cartaginei in Peninsula Iberica.